

Badár a bakter: zászlót lengetve is tudott szunyálni

BÍRÓ DÁNIEL

2010.01.11. 05:05

Szentes - 3,5 millió Badár Sándor-autogramot őriz a MÁV, de hozzá fűződő kellemes emlék, humoros történet talán még több terjed a szentesi vasutasok körében. Volt kollégái szerint Badár Sándor is hozzájárult, hogy az utazóközönség megszokja a vonatok rendszeres késését: slendrián volt a szolgáltatban, vagy ha nem, akkor főzött vagy aludt.

Amikor az 1980-as évek hideg telein a szentesi Nagyhegyszéli útnál felállított bakterház körüli lefagyott váltókat kocogtatta, hogy a jeget leverje róluk, valószínűleg Badár Sándor sem gondolt arra, hogy 2010 januárjában egykori szolgálati helyétől száz méterre, a sínek túloldalán épült vasutasklubház megnyitó ceremóniáján ő lesz a sztárvendég. Fizimiskájából és dumájából kiindulva már akkor is alkalmas lett volna erre a feladatra, de a MÁV hierarchiája szerint előbb bakterből forgalomirányítóvá kellett érnie. Ahogy az avatóünnepségen mesélte, közben olyan magas fokra kellett fejlesztenie a munkahelyi alvás technikáját, hogy állva, zászlót lengetve is képes legyen szunyálni. A vasútnál töltött 12 év nem múlt el nyomtalanul: 3,5 millió Badár Sándor-autogramot őriznek a MÁV fejrovasat előjegyzési naplói, de a színész-humoristává lett váltókezelő emiatt mégsem olyan boldog, hiszen hiába írt több könyvet, mint Balzac, műveit senki nem olvassa.

- Nem egyszer káosz alakult ki az állomáson, amikor Sanyi volt szolgáltatban. Slendrián volt, olykor összetévesztette vagy összekeverte a dolgokat, ezért nem oda és nem akkor érkeztek, illetve nem akkor indultak a vonatok, ahová és amikor kellett volna - mesélte egykori beosztottjáról egy nyugdíjas szentesi állomásfőnök, aki azt kérte, ne írjuk le a nevét. A volt felettes szerint Sanyi is tevékeny részese volt annak, hogy a magyar utazóközönség megszokta: a vonatok késnek.

Hírlevél feliratkozás

Értesülni szeretnék a napi friss helyi hírekről! E-mailemre levél érkezik, amelyben megerősítem a feliratkozást.

[Milyen a legutóbbi hírlevél?](#)

Badár Sándor jókat nevetett a régi történeteken Makra Zoltánnal és Rúzs-Molnár Lászlóval.
A szerző felvétele

- Ha ilyen cidri idő volt, sorsot húztunk, ki menjen ki a váltókhöz. Jobb volt a meleg bakterházban, ahol rendszeresen valamilyen pörköltet főztünk szolgálat közben. Olykor kakast, olykor pedig vadat, mert a tehervonatok vezetői voltak olyan kedvesek, hogy a nyílt pályán megálltak a szerelvénnel, hogy csúzlival vadnyúlra vadásszanak. Ha többet lőttek, menet közben nekünk is dobtak párat, mi meg előkészítettük a húst, és már rotyantottunk is alá - elevenítette fel a Badárral közös emlékeit Rúzs-Molnár László. A már nyugdíjazott váltókezelő szerint Sanyi tényleg legendásan nagy alvó volt.

Épp emiatt tett a bakterháznál látogatást egyszer Makra Zoltán. Sanyi öccse is a vasúthoz jelentkezett, ezért a vérvasutassá vált bátyust ki akarta faggatni testvére alkalmasságáról.

- Hallottam az aluszékonyságáról, ezért nem meglepő, hogy amikor benyitottam, húzta a lóbőrt. Később a testvére szintén hozta a formát, ő is meghunyt munka közben, csak éppen mozdonyvezetőként, ezért azt tanácsoltuk neki, válasszon nyugisabb beosztást - egészítette ki a legendáriumot a motorgarázs vezetője, Makra Zoltán. Máskor úgy futottak össze Badárral, hogy vele volt szánhúzó kutyája. - Talán őt is be akarod léptetni, kérdeztem tőle. Sanyi erre azt mondta, szó sincs róla, vele csak okosodna a vasút.